

21. října 2001

10. ročník

STO ÚPŮ HLÁŠÍ

SPECIÁLNÍ SNĚMOVNÍ ČÍSLO STŘEDISKOVÉHO ČASOPISU

Toto číslo je vytištěno v nákladu 300 ks. V případě, že máš o toto číslo zájem, obrať se na štáb - operativně bude zdarma dokopírováno.

JAK SNĚMUJÍ SKAUTI V EVROPĚ

Rozhovor s bratrem Ondrou Vankem

Byl jsi, Ondro, členem Evropského výboru WOSM. Jak vypadají sněmy jiných evropských skautských organizací? Čím se liší, od našeho pojetí?

Mnoho skautských organizací pořádá své sněmy každý rok. To jsou ty menší, s několika tisíci členy. Na takových sněmech jsou pak přítomni všichni aktivní vedoucí oddílů. Samozřejmě jsou debaty o dalším směřování skautingu pro další období. Většina organizací však koná velké volební setkání jednou za tři roky. Zde se pak volí noví vrcholoví představitelé, často je omezeno jejich znovuzvolení po uplynutí tří volebních období.

Pro mě asi nejzajímavější bylo setkání s francouzským sněmováním, jak ho organizují Scouts de France. Jednou za tři roky se koná Journée National, na němž se setkají všichni vedoucí a vůdci. První den je věnován zprávám národních zpravodajů (volby se konají pouze delegovanými funkcionáři), druhý den je přehlídkou kultury, geografických a gastronomických pozoruhodností jednotlivých regionů :-)) a třetí den probíhají setkání vedoucích různých

ných věkových sekcí (vlčata, skauti, roveři a compagnons = „mladí oldskauti“) s debátami o směru výchovy v dalších třech letech. Setkání se koná v rozsáhlém zámeckém parku v Jambville, zúčastňuje se ho přibližně 3.500 vedoucích a je to moc hezké. Byl bych moc rád, kdyby se něco podobného mohlo uskutečňovat i u nás.

Všechny „sněmy“, jichž jsem měl tu možnost se zúčastnit probíhaly v mladém duchu, jednalo se o setkávání lidí, kteří se dobře znají. Vše bylo tvůrčí a nabitě aktivitou, ale večer se našel čas i na sklenku dobrého vína.

Nesmírně se mi líbilo zahájení vsetínského sněmu, vtipná znělka, úvodní působivé video - vlastně jsem si řekl že je to „zcela konkurenceschopné“... klobúk dolu před pořadateli!

Co podle tebe nyní Junák nejvíce potřebuje?

Pokračovat v dosavadní práci - aktivní službě společnosti výchovou dětí a sebevýchovou dospělých. Angažovat se v mezinárodním skautingu, v ČRDM a učit se efektivně získávat a vynakládat finanční prostředky. A nebát se na veřejnosti pochlubit se prací, kterou děláme.

Ptal se Marek

NABÍZÍME PROSTĚ ZAJÍMAVÝ ROVERSKÝ PROGRAM

Rozhovor s Jaromírem Kubecem, zástupcem vedoucího Skautské ochranné služby.

Saddáme, právě jsi obdržel Medaili díky za svou práci při organizování Evropských skautských konferencí. Pocity, dojmy?

Upřímně řečeno, trochu rozporuplné. Samozřejmě je to pěkné, být vyznamenán náčelníkem chlapeckého kmene Junáka. Já tam ale za Skautskou ochrannou službu nebyl sám, bylo nás tam dohromady dvacet a všichni jsme odvedli pěkný kus práce.

Tak jsi tedy to vyznamenání dostal zástupně za celý kolektiv, který se na tom podílel.

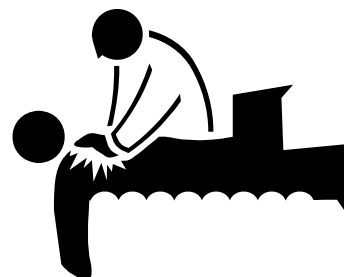
To je právě ta věc, která mě trochu mrzí. Nemůžu ten diplom dát do kroniky nebo v klubovně na zeď, protože není adresován celé skupině, ale pouze mně za „práci s mládeží“. Abych pravdu řekl, bylo by, myslím, lepší, kdybychom dostali jednoduše napsané poděkování všem dvaceti členům SOS.

Možná je někdo ohledně SOSky stejně málo informovaný jako já. Co vlastně máte za program?

Nejprve bych rád řekl, že prioritou našich členů je práce v jednotlivých střediscích a přístavech. Takzvaná SOSka přináší vlastně doplňkovou činnost pro lidi roverského věku. Obecně se ví, že lidé mezi 15 a 18 lety opouštějí oddíly, protože skautský program pro ně postupně začíná být málo zajímavý. V současné době máme sedmdesát čtyři členů a náplní naší činnosti je roverský program postavený na hesle Služba.

Trochu přiblížit, prosím.

Děláme vše, o co mladí lidé projeví zájem. Od horolezectví, potápění a dalších sportovně zaměřených aktivit přes požární a záchranářský výcvik až třeba po spolupráci, kterou navazujeme s charitativními organizacemi. V současné době například s Adrou. Při všech aktivitách dáváme důraz na to, že tím, co umíme a co se učíme, chceme sloužit lidem kolem sebe. Kromě toho zabezpečujeme akce po stránce pořadatelské, zdravotnické a protipožární. Je škoda, že nás hnutí zná většinou pouze jako pořadatelskou službu.

BLAHOPŘEJEME

sestře **Olze Dluhošové** z Frýdku Místku, která dnes oslaví již několikáté výročí svého narození.

ODPOSLECHNUTO...

aneb z nedůvěryhodných zdrojů

Sestra delegátka si nám stěžovala na střediskový časopis Stoupa, že má příliš moc malá písmenka a chce navrhnout, aby se tisk pro některé zájemce tiskl většími.

Jeden nejmenovaný delegát nám na otázku jaké je vaše rodné číslo odpověděl: To samé co včera, ne??? Vždyť se nezměnilo...:-)

Zapisovatelky z řad nepnoletých rangers: „My jsme sice zapisovaly, ale vůbec tomu nerozumíme“. „To nic, děvčata, v tom sále - to je jiný skauting“.

Rozhovor delegátky zřejmě z Čech a slečny u počítače:

D: Komu máme nahlásit, že jeden chybí?

S: No tady a z kama ste?

D: Já vám nerozumím!!!

S: Z KAMA STE???

D: Prosim? Já nevím co po mně chceš!

...do rozhovoru se připletla sestra zřejmě ze stejného kraje jako delegátka.. No - vodkad' seš!!!!

Když se bratr Tempo odebíral ve 02:00 k spánku, poznamenal na adresu právě zasedající ÚRJ: „Na to že jsou Pražáci, vydrží dost!“

Po potlesku ze sálu se jeden z dětských skrutátorů ptal naivně činovníka proč ti lidi tak tleskají a dostalo se mu následující odpovědi: „to jste právě sečetli hlasy o tom, že ten příští sněm bude patrně lepší než

SPOLEČENSKÝ VEČER V NIGHT CLUBU

V malém sále toho báječného kulturního domu, který se na pár hodin stal naším téměř domovem, se v sobotu v devět hodin konala super šou. Jedním z hlavních moderátorů byl bratr Radek, přezdívku jsem právě zapomněla. Jak prozradil bratr Dazul, je to člověk nesmírně schopný. Protože se postupně stal schopnější než Dazul sám,

prohodili si funkční štítky. Radek tak nyní šéfuje kateřnické Šestce, zatímco dosavadní šéf dělá ubohého zástupce. Ale o to teď nejde. Abyste se vy, kteří jste se z nejrůznějších důvodů galavečera v malém sále nemohli zúčastnit, necítili o nic ochuzeni, přicházíme s krátkým referátem o průběhu této velkolepé akce.

Ze všeho nejdříve vás musíme seznámit s valašským „krojovým předpisem“. Cérky nosí bílou halenku—rukávce a na ní barevnou vestičku—kordulku. Svrchní sukni se říká , fěrtoch, pod ní je několik bílých vrstev: suknic, cudica a spodnic. Na nožkách jsou kopice (pěkné vlněné ponožky) a krpce (indiáni by řekli mokasíny). Ogařiskai mají košulu a na ní bunclech (vestičku). Spona na límci se jmenuje kotík a na nohy se natahují gatě.

V takovém krásném oděvu se nám představila skupina, která si říká Šestá liga. Její historie není nijak dlouhá a zatím si hráli tak nějak spíš pro sebe. Zpívání v nightclubu je vlasně jejich první vystoupení na veřejnosti. Vybalili na nás repertoár valašských písní s nesmírně poetickými texty, doprovázený kytarami a flétničkou.

Bezespору nejúspěšnější číslem večera ovšem byly mažoretky.

Dívky ve skautských krojích a džínových sukních předvedly dvě nesmírně efektní

sestavy, které s nimi secvičila Jerry. Tu jsme hned požádali o krátký rozhovor.

Jerry, dověděli jsme se, že jsi od Tomíků (ATOM). Jsi tedy ztělesněním spolupráce dětských organizací. Jak ses dostala k práci se skautkami—mažoretkami?

Prostě jsem spojila příjemné s užitečným. Mám velmi ráda tanec a hudbu a ke skautům nemám vůbec daleko. Dříve jsem byla aktivní skautka, poté, co jsem začala studovat mimo Vsetín, jsem se stala pasivním skautem a aktivním tomíkem.

Proč to?

Je to jednoduché. Na souvislou práci s dětmi jsem přestala mít čas, ale práce s mladými mě stále zajímá. V Atomu jde spíš o nárazové akce, víkendovky, s který mi pomáhám, protože mi to časově i jinak vyhovuje. Nicméně se skauty jsem se nijak nerozešla. Mám mezi nimi spoustu známých, takže domluvit se není problém. Vedu taneční kroužky v Domečku (DDM Vsetín) a když jsem se setkala s nadšením, které skautky pro „mažoretkování“ mají, s radostí jsem s nimi začala cvičit.

Skautský kroj místo uniforem mažoretěk...

Zpočátku to vypadalo, že to bude pro holky trochu problém. Postupně se však situace hodně změnila a teď na svoje skautské kroje nedají dopustit. Přestal to být jen nějaký oficiální junácký úbor. Myslím, že pro Junák je to výborná prezentace. Dělalý jsme předtačení na několika plesech, ale nikdy jsme to nevedly jako „skautské mažoretky“. Kroj pak mluvil sám za sebe.

Součástí programu byly soutěže ve valašském duchu a lekce valaštiny. Mažoretky pak nastoupily ještě jednou a svým vystoupením diváky přímo šokovaly. Jak však pro náš list uvedla jejich vedoucí Jerry, nemělo svlékání skončit u triček. Zda dalšímu svlékání zabránila dívčí stydlivost či intervence někoho z kruhů blízkých SO, se nám zjistit nepodařilo.

Za redakci exkluzivního sněmovního zpravodaje se s Vámi loučí Mauglí a Xanda.